

ת"פ 1599/04 - מדינת ישראל נגד גמאן ענאבוסי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 1599-04-12 מדינת ישראל נ' ענאבוסי ואח'

לפני כב' השופט מיכאל קרשן
בעניין: המדינה המאשימה

נגד גמאן ענאבוסי
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד דנית שושן

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד אברהם חורי

גזר דין

1. הנאשם, ג'מאן ענאבוסי ליד 1966, הורשע על יסוד הודהתו במסגרת הסדר דיןוני בעובdotיהם של שלושה כתבי אישום, כדלקמן:

בת"פ 1599-04-12 הורשע הנאשם בביצוע עבירות של החזקת נכס חדש כגנוב, נהיגה בזמן פסילה, נהיגת הרכב מנوعי ללא רישיון, חוסר פולישה ונוהגת רכב שנאסר בשימוש. לפי עבודות כתוב האישום המתוקן בהליך זה, ביום 6.8.2011, זמן לא רב לאחר שבית משפט לטעורה דין את הנאשם בפניו ל-12 חודשים פסילה, ויום לאחר שקיבל הodium איסור שימוש ברכב מ.ר. 318-07 (להלן - "הרכב") ל-30 יום, נהג הנאשם ברכב, ללא רישיון ולא ביטוח, כאשר ברכב מצוים 5 מזגנים שהצנרת שלהם חתוכה.

בת"פ 22383-01-13 (שלום נתניה) הורשע הנאשם בביצוע עבירה של הסעה ברכב של תושב האזור, בשל כך שביום 1.11.2012 הטייע ברכב (אחר) שני תושבי האזור נטולי אישורי כניסה לישראל.

בת"פ 20917-03-13 הורשע הנאשם בביצוע עבירות של הסעה ברכב של תושב האזור, נהיגת פוחזת ברכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. לפי עבודות כתוב האישום המתוקן בהליך זה, ביום 20.1.2013 הטייע הנאשם ברכב בקלנסווה שלושה תושבי האזור נטולי אישורי כניסה לישראל בתמורה ל-15 ל' עבר כל נוסע. שוטר כרע לנאשם

לעצור את הרכב, אך הנאשם לא שעה להוראה זו, החיל להימלט תוך שהוא אונס את הרכב בדרך נמהרת ורשלנית שיש בה כדי לסכן חי אדם, בכך שגרם לאישה עם עגלת תינוק שהלכה על הכביש, לעלות על המדרסה, ונוהג את הרכב בפנויות חדות כך שחלקו האחורי נזדקק, עד שנעוצר בסופ רחוב ללא מוצא.

2. בת"פ 1599-04-12 לא הציגו הצדדים הסכמתם כלשהי לעניין העונש, והמשאימה הודיעה שתעתען למאסר בפועל, כולל הפעלת תנאי מאסר על תנאי, קנס ופסילה בפועל ועל תנאי. הנאשם נשלח לשירות המבחן על מנת שיתתקבל תשקיף בעניינו.

בשני ההלכים האחרים (שהוא הודיעו הצדדים במעמד הදעתו של הנאשם (ביום 22.10.2013) כי יוכן תשקיף אודות הנאשם, וכפוף להמליצה חיובית של שירות המבחן ואי פתיחת תיקים נוספים, יעתרו במשותף לששה חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופסילה בת שלושה חודשים.

3. מובן כי קיימת מידת חוסר היגיון בכך שבHALIR אחד הודיעה המשਆימה שתעתור למאסר בפועל ואף להפעלת מאסר על-תנאי, בעוד שבHALIR נוסף נגד אותו הנאשם, שהתקיים באותו ימים ממש, הודיעה כי בכפוף לתסקיר חיובי יעתרו הצדדים בהסכם לעונש של עבודות שירות.

4. לחובתו של הנאשם 9 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות, החזקת סכין, והסעה ברכב של תושב זר השווה שלא כדין בישראל. הרשותו الأخيرة של הנאשם היא משנת 2003.

כן צבר הנאשם לחובתו ב-24 השנים האחרונות לפחות מ-54 הרשעות תעבורה, במוגן רחב של עבירות. חלק ניכר מעבירות התעבורה שעבר הנאשם במשך השנים הן מן הסוג שמעיד על כך שהאיש מהו סכנה לציבור (נהיגה באור אדום, אי-ציות לتمرור עצור, עקיפה בשדה ראייה מוגבל, עקיפה בצומת, הסעת נוסעים מעלה למציאות ברישון הרכב, ועוד). לחובתו של הנאשם עד כה שלוש הרשעות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה. בשנת 2011 ריצה הנאשם עונש של ששה חודשים מאסר בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

במסגרת פ"ל (חדרה) 153/07 הורשע הנאשם בשנת 2011 בביצוע עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה ולא ביטוח, הארכך בית המשפט לתעבורה תקופת תנאי בן ארבעה חודשים בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון (מתיק קודם) בשנתיים נוספות. מכאן עולה כי בעת שביצעו את העבירות בת"פ 1599-04-12 עמד לחובתו של הנאשם **מאסר על-תנאי חב הפעלה בן ארבעה חודשים**.

5. בתסקיר שהוגש בת"פ 1599-04-12 ביום 11.3.2014 הסביר הנאשם את הסתמכותו בעבירות בהן הורשע בכך שביום האירוע נסע ברכב והוא עצמו עבר למושב הנהג רק באופן רגעי על מנת לסיע לבנו שהתקשה בהתנעעה. הנאשם טען עוד כי לא מסר את הרכב כפי הוראת קצין המשטרה משום שעורך דינו אמר לו שיטפל בעניין ויבטל את האיסור. לגבי המזגנים טען הנאשם כי מדובר במזגנים לא תקינים שהעביר (תמורה שכר) עבור מכיר מכפר סבא לגילג'וליה. שירות המבחן התרשם כי מדובר במי שמתקשה ליטול אחריות מלאה על מעשיו ונותה להשליך את

האחריות להם על גורמים חיוניים. לדעת שירות המבחן אלמנטים אלה מעידים על קיומם סיכון גבוה להتانגות דומה בעtid, והדבר נכון שבעתים נוכח היעדרה של התנהבות טיפולית. כיוון שהנאשם לא ביטה כל נזקנות טיפולית והערכתה היא שאינו פניו כלל ליותר מטיפול, נמנע שירות המבחן מהמליצה בעניינו ומליץ להפעיל את המאסר המותנה שעומד נגד הנאשם בעבודות שירות, בנוסף לפסול את רישונו ולהטיל עליו התchieבות כספית משמעותית.

6. בתסaurus בת"פ 13-03-20917 22383 ובת"פ 13-01-20917 נאמר כי הנאשם הודה בהסתע השווים הבלתי חוקיים, והסביר את התנהלותו בת"פ 13-03-20917 בכך שלא שמע את הכריזה והמשיר בנסיבות סבירה שלא סיכנה איש. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מזהה את הכספיים בהتانגותו, ממוקד בכספי, והוא בעל נתיה מניפולטיבית להשגת צרכי תוך טשטוש הגבולות והتعلמות החוק. הנאשם לא הצביע על כל נזקנות טיפולית וכיימת הערכת סיכוןBINONIOT-GIBOHA להישנות התנהגות מפרת חוק בעtid. לפיך המליך שירות המבחן להטיל על הנאשם "ענישה הרתעתית מוחשית שתחזר עבורי גבולות החוק".

7. לביקשת הנאשם בבקשתו ביום 14.7.2014 את שירות המבחן לכתוב תסaurus אחד שיתיחס לשלוות כתבי האישום בהם הורשע הנאשם. בתסaurus שהוגש ביום 3.12.2014 נאמר כי חל שינוי בעמדתו של הנאשם ביחס לעבירותאותן ביצוע זאת נוכח חששו כי הוא ומשפחהו ישלמו מחיר כבד בשל התנהגותו חסרת האחריות. הנאשם ביטא חרטה מילולית על מעשי, אבל מבחינה טיפולית המסקרה נותרה בעינה - הנאשם אינו פניו להסתיע בשירות המבחן. שירות המבחן סבור כי הנאשם זוקק לענישה מציבת גבולות, אבל נוכח הכרתו בקיום בעיתיות התנהלותו וכוננותו לעורר שינוי - המליך השירות להשיט עליו מאסר שירות בעבודות שירות, לצד שלילת רישון הנהיגה שלו והטלת התchieבות כספית.

תמיצית טענות הצדדים

8. ב"כ המאשימה, עו"ד דידי צאלים, התייחסה בטיעוניה לחומרתן של עבירות הנהיגה בזמן פסילה וההסתעה שלא כדין, לריכים המוגנים העומדים בבסיסן ולהשפעתן על הציבור הרחב. לטעמה של המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין כל התקיים הוא בין 10 ל-24 חודשים מאסר בפועל, לצד ענישה נלווה. המאשימה סבורה כי התסaurus האחرون תמציתי מאד וכל מה שנitin ללמידה ממנו הוא שעדותו של הנאשם השתנה משום שהוא חשש מן העונש הצפוי לו.

המאשימה הוסיפה כי הדיון בתיקים הتابع העיקרי בעיקר בשל התנהגות הנאשם ומשמעות הצורך צוין הבהא, ועתה בסופו של יומם לעונש בתקורת המתחם המוצע על ידה, וכן לפסילה ממושכת, פסילה על-תנאי, קנס ומאסר על-תנאי.

המאשימה הגישה פסיקה לעונש.

9. ב"כ הנאשם, עו"ד אברהים חורי, אשר עשה כל שביכולתו עבור מרשו, הפנה בטיעונו להסכמה העונשית בשני התקיים המאוחדים. לדברי הסגנון התסaurus האחרון שהוגש הוא תסaurus חיובי, ועל כן בהתאם להסכמה העונשית

בין הצדדים בתיקים המאוחדים, אמורה הייתה המאשימה לטעון לששה חודשי עבודות שירות וענישה נלוית. לדעת הסגור, לתיק השלישי אין משקל סגול כי מה שיצדק החמרה עם הנאשם עד כדי ריצוי עונש מאסר בפועל.

הסגור הפנה גם לנسبותיו האישיות של הנאשם, אשר סובל מבעיות רפואיות רבות וכן מקשישים כלכליים: הנאשם הוא מפרנס יחיד לאשתו שאינה עובדת, לילדיו ולהוריו המבוגרים והנכדים. ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם נטל 15 לפ בלבד מכל שווה בלתי חוקי עבור הסעתו - דבר שלישיתו מעיד אף הוא על מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

לסיכום עתר ב"כ הנאשם להsheet על הנאשם עבודות שירות ברף הגבהה, פסילה ממשמעותית וקנס בשיעור ניכר.

10. הנאשם בדברו האחרון לעונש ביקש שיתחשבו בו, התנצל על מה שהוא לו בעבר וטען שמכר שלושה דונם אדמה כדי לממן לבנו לימודים בירדן.

דין

11. בהתאם להוראות פרק ו' סימן א' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "החוק") על"י לקבוע מתחם עונש הולם למשעי העבירה שביצע הנאשם. סעיף 40(ג)(א) לחוק מבhair כי במקורה דוגמת זה ש לפניו, בו עסקין בשלושה אירועים שונים עליהם נותן הנאשם את הדין, על"י לקבוע שלושה מתחמים נפרדים, ולא כפי שה策עה המאשימה בטיעונה.

מתחמי העונש הולמים

12. בת"פ 1599-04-12 נהג הנאשם ביום 6.8.2011 בזמן פסילה, ללא רישון ולא ביטוח, ברכב שהשימוש בו נאסר יומם קודם לכן בידי קצין משטרת. בנוסף החזיק הנאשם ברכב 5 מזגנים החשודים כganובים. בשירות המבחן סייפק הנאשם תירוצים מגוחכים למדוי לביצוע עבירות אלה ואני דוחה הסברים אלה מכל וכל.

בהתחשב בעקרון ההלימה בין מעשה לעונש, בערכיהם המוגנים העומדים בסיסו העבירות המרכזיות שביצע הנאשם (הגנה על שלום הציבור ועל סדרו שלטון ו המשפט), בענישה הנוגגת ובהלכה כי העונש המתאים למי שנוגה בזמן פסילה הוא בדרך כלל מאסר בפועל [רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' ابو לבן (2007)], אני קובע כי מתחם העונש הולם את מעשי הנאשם בהליך זה בכללותם הוא מאסר בפועל שנע בין מספר חודשים עד ל-15 חודשים, וזאת כעונש עיקרי.

13. בת"פ 22383-01-13 הסיע הנאשם ברכב ביום 1.11.2012 שני תושבי הארץ נטולי אישורי כניסה לישראל.

בהתהשך בעקרון ההלימה בין מעשה לעונש, בערך המוגן העומד ביסוד העבירה שביצע הנאשם (הגנה על זכotta של המדינה לקבוע מי יכנס בשעריה), בענישה הנוגגת בתחום זה [ראו הסקירה בת"פ (כ"ס) 13-07-61150-**מדינת ישראל נ' מחאמיד** (29.10.2014)], ובעובדת כי הנאשם הסיע שני שוהים בלתי חוקיים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם מעשה זה של הנאשם הוא אסור בפועל שנע בין מספר חדשים עד 1-8 חדשים, וזאת כעונש עיקרי.

14. בת"פ 13-03-20917 הסיע הנאשם ברכב ביום 20.1.2013 שלושה תושבי האזור נטולי אישורי כניסה לישראל בתמורה כספית, וכאשר כרז לו שוטר שהבחן במעשה לעזר את הרכב, לא שעה הנאשם להוראותו, החליט להימלט וסיכון בנהיגתו עובי אורך. גם הפעם סיפק הנאשם תירוץ בלתי משכנע לאופן בו התנהג לאחר שנטפס בקהלktו.

בהתהשך בעקרון ההלימה בין מעשה לעונש, בערכיהם המוגנים העומדים ביסוד העבירות שביצע הנאשם (הגנה על זכotta של המדינה לקבוע מי יכנס בשעריה, הגנה על סדרי השלטון והמשפט והגנה על משתמשי הדרך), בענישה הנוגגת בתחום זה [ראו ת"פ (כ"ס) 14-01-46496-**מדינת ישראל נ' عمر** (14.5.2014)] ובעובדת כי הנאשם הסיע שלושה שוהים בלתי חוקיים, ובScar, אני קובע כי מתחם העונש ההולם מעשה זה של הנאשם הוא אסור בפועל שנע בין מספר חדשים עד 1-16 חדשים, וזאת כעונש עיקרי.

גזרת הדין

15. אקדמי ואומר כי ראוי לנכון לגוזר על הנאשם עונש כולל במקום עונש נפרד לכל איורע ואיורע (סעיף 40(ב) לחוק). מהלך זה מיטיב עם הנאשם.

16. עוד אזכיר בפתח הדברים כי, נכון אמרור בשני הتفسירים שרלוונטיים להליך בו הציגו הצדדים מלכתחילה הסכמה עונשית תלויית תסוקיר חיובי, לא היה מקום לצפות מהמאשימה לטעון לעונש באופן המסוכם. זאת משום שהتفسרים אינם חיוביים, וזאת בלשון המעתה, וגם הتفسיר האחרון אינו מגלה شيئا' של ממש (להבדיל מחרטה מילולית) בדפוסי החשיבה של הנאשם, בפנותו לטיפול, ובseinן כי ישוב ויבצע עבירות.

אוסיף כי, כפי שציינתי לעיל, הייתה מידת חוסר היגיון באופן בו ביקשו הצדדים לטעון בשני ההליכים שהתנהלו במקביל. עתירה למסר בפועל בתיק אחד אינה מתישבת עם עתירה (מותנית אمنם) לעונש של עבירות שירות בתיק מקביל.

17. הנסיבות לחומרה בעניינו של הנאשם הן אלה:

בכל הקשור לעבירות הסתעה, לפניו נאם שבחודש נובמבר 2012 הסיע ברכב שני שוהים בלתי חוקיים. הנאשם נחקר בגין איורע זה וכותב האישום באותו עניין הוגש ביום 13.1.2013. לא עבר שבוע וה הנאשם חזר לسورו, הסיע שלושה שוהים בלתי חוקיים, הפעם תמורהScar, וכשהבין שנטפס בקהלktו,

נוג בօפן שסיכון עוברת אורה שצעודה על הכביש עם עגלת תינוק בידה.

התנהגות כזו מעידה על עוז מצח וחוסר מORA מפני רשות אכיפת החוק. היא משתלבת עם עברו הפלילי (הישן אמן) של הנאשם בעבירות זהות.

ברע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' ابو לבן (8.5.2007) נאמרו, בין היתר, הדברים הבאים:

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביטחון מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נור לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול במצוים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחקיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברכזו הטוב (רע"פ 410/04 מזרחי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 7.3.04; רע"פ 7019/04 אופיר נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 12.8.04; רע"פ 9399/04 קראקי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 30.1.05; רע"פ 3878/05 בגוזי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 26.5.05; רע"פ 7523/06 מואסי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 25.9.06). על כן נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי "מי שהודיע לו שנפלס מקבל או מהחזק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נהג ברכב שנהייתו אסורה בלי רשותו לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים"."

ועוד (ההדגשה שלי - מ' ק'):

"העמדה העקרונית המשתקפת מפסק-דיןו (של בית המשפט המחויז - מ' ק') - הנזק שמאסר עלול להמית על הנאשם שהורשע בנהיגה בזמן פסילה, ובריגיל מנהל אורח חיים נורמלי - הואאמין שיקול רלוונטי וחשוב לעניין העונש. אולם, זה אינו השיקול המרכזי וודאי שאינו היחיד. שיקולים נוספים הבאים בחשבון הם הרצון להתמודד עם התופעה של נהיגה בזמן פסילה, שעל חומרתה הרבה כבר עמדתי, והצורך לשגר מסר עński חד וברור כדי להרטיע את ציבור הנהגים. נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותו האישיות של הנאשם הקונקרטי אף הן מהוות נתונים מן העניין. **אין דין של הנאשם של שלוחותיו שורה ארוכה של עבירות תעבורה, ועבירות של נהיגה בזמן פסילה בפרט, כדי מי שנוג לציית בדרך כלל להוראות החוק.** כאן מתגלה פעם נוספת תפיקדו החשוב של השופט בהפעלת שיקול הדעת המסור לו בבחירה רכבי העונש ומידתו בכל מקרה המונח לפניו".

דברים נכוחים אלה מתאימים בהחלט לנוג ש לפניו, מי שלחובתו עבר תעבורתי מכבד מאוד, והוא כבר נדון בעבר בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ובכל זאת שב לסרו והמשיך לאחיזה בהגה ולסקן את הציבור. שיקולי הגמול וההרtauה - הרתעת הרבבים והרתעת היחיד - מקבלים משנה תוקף בעניינו של הנאשם שכזה. אסור לאפשר לאדם כזה לאחיזה בהגה, וכיון שנוג גם בעבר בזמן פסילה אין אפשרות לסייע עליו שיצית לצו האסור עליו לנוג ואין מנוס אלא לגוזר עליו עונש מאסר.

הנאשם סיפק תירוצים מתיירוצים שונים לעבירות שביצע. כל התירוצים אינם משכנעים והמסקנה המتابקשת מהם היא שהנאשם אינו נוטל אחריות ממשית למשעו והוא מגלה תוכנה אמיתית לחומרת מעשיו.

המסקנה העולה מקריאת שלושת הטעקים שהוגשו בעניינו של הנאשם היא של מסוכנות גבוהה להמשך ביצוע עבירות פליליות.

18. הנסיבות לקולה בעניינו של הנאשם הן אלה:

הודאותו של הנאשם אשר חסכה בזמן שיפוטו.

התיקונים (המינוריים) שבוצעו בשניים מכתבי האישום בהם הורשע הנאשם.

העובדת שבכל זאת מגלה כיום הנאשם תוכנה ראשונית למצבו ולביעותיו, גם שתוכנה זו יסודה במחיר שעתיד הוא לשלם.

השפעת העונש על הנאשם ועל בני משפחתו התלוים בו.

מצבו הכלכלי של הנאשם.

19. לא אזקוף לזכות הנאשם את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות ועד הלום. רוב רובן של הדוחות בהליכים בהם עסקין נועז בהתנהלות ההגנה ובחוסר התיעבות של הנאשם, עניין שהביא להוצאה צוויה הבאה נגדו.

20. שקלתי את מלא טענות הצדדים לקולה ולהומרה. לא מצאתי כי ראוי במקרה זה לחרוג לקולה ממתחמי העונש ההולמים שקבעת. המסקנה המتابקשת היא כי על הנאשם לרצות עונש מאסר, ולא דווקא קצר. המआשימה הגבילה עצמה בטיעוני לעונש לרף עליון של 24 חודשים מאסר ולא ראוי לחרוג מרף זה.

21. כאמור לעיל לחובתו של הנאשם מאסר על תנאי חב הפעלה. מובן כי אפואיל עונש זה, ולא ראוי מדוע לעשות כן בחופף.

22. לצד עונש המאסר יחויב הנאשם בעונשים נוספים. מצבו הכלכלי הרעוע של הנאשם יביא להפחיתה ברכיבים הכלכליים המתבקשים.

.23.

סוף דבר אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 17 חודשים; אני מפעיל נגד הנאשם את עונש המאסר המותנה בן ארבעת החודשים שגורע על הנאשם בית משפט השלום לتعבורה בחדרה בפ"ל 138/04 ביום 6.9.2006 (אשר הוארך במסגרת גזר הדין בפ"ל (חדרה) 153/07 ביום 28.4.2011 בשנתיים נוספת), **סעיף הcola ירצה אפוא הנאשם 21 חודשים מאסר בפועל.**

ב. מאסר על-תנאי בן 6 חודשים וה坦אי הוא כי במשך תקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

ג. אני פוסל את רישוין הנהיגה של הנאשם למשך ארבע שנים.

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורה. הקנס ישתלם בעשרה תשלום חודשיים שווים ורצופים החל ביום 1.4.2015

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג בטבת תשע"ה, 14 ינואר 2015, במעמד הנוכחים.